

Лінгво- поетична інтерпретація прийменникових словосполучень із значенням простору.

Прийменникові словосполучення із значенням простору грають важливу роль у створенні просторово-часових координат художнього тексту. Багато праць присвячено формам та функціям прийменникових словосполучень. Лінгво-поетична значущість прийменникових словосполучень із значенням простору висвітлена недостатньо. Лінгвістична поетика розглядає відношення елементів мови у тексті: їх соціо-культурну, етичну, естетичну, ідейну текстову семантику, яка створює художні образи-символи уявленого світу художньої літератури, так званого "інтенсיוнального світу". На рівні тексту такі значущості утворюються незвичайними сполученнями мовних одиниць за законами логіки і семантики. Художній простір і художній час утворюють єдність у тексті і являють собою художні образи. В той же час вони використовуються авторами творів для створення образів вищого соціального рівня. Більшість словосполучень відображає чисто концептуальний простір як оточуюче середовище героїв у складі різних понадфазових єдностей. Але, у зв'язку з ідеєю автора, простір є соціальне обумовленим, окреслює образ типової садинокі людини або типової людини, яка багато спілкується, типово багаті та типово бідні, та ін. Типовий, звичний, характерний для даного героя простір та мрії героя про інше життя чи якась пригода, завдяки якій він попадає в інший простір, утворюють зсуви у сприйнятті простору. Таким чином, можна стверджувати, що концептуальні прийменникові словосполучення із значенням простору несуть у собі логіко-семантичні конотації, які утворюють лінгво-поетичний зміст художнього твору.